

عنوان مقاله:

تحلیل ساختار روایت اصحاب کهف در قرآن کریم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش نامه معارف قرآنی، دوره 5، شماره 19 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

محمد رضا حاج بابایی - استادیار دانشگاه علامه طباطبایی (ره)، تهران

محمد نیکخواه منفرد - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبایی، تهران

خلاصه مقاله:

روایت، عمل زبانی با هدف انتقال معناست و تحلیل روایت، مطالعه اعمال، زندگی ها، سنت ها، کشف شیوه های انتقال تجربه است. از اهداف خداوند در قرآن کریم، تربیت و معرفی الگوست و روایت ها و قصص قرآنی، بدون تخیل، دروغ و مبالغه در خدمت اهداف تربیتی و هدایتی قرآن قرار گرفته اند. بنابراین، قرآن از عناصر روایت بهره می برد تا هدف تربیتی خود را دنبال کند و بیش از آن، قصه پردازی نمی کند. روایت اصحاب کهف از زاویه دید تنها دانای کل مطلق حقیقی بیان می شود و از این رو، بی نیاز به شاهد، از جزئیات داستان خبر می دهد. در معرفی شخصیت ها، تکیه روایت بیشتر بر نیات درونی است تا افعال بیرونی و این شخصیت ها (حتی سگ آنان) پویا هستند و به خاطر قدم نهادن در راه حق با کمال اختیار، مشمول رحمت و هدایت خداوند شده، به شرافت و حسن انجام می رسند. در این فضا، حتی غار محل ماوای آنان تقدس می یابد و به عبادت گاهی مورد تایید خداوند بدل می شود. زمان در این روایت دقیقاً ذکر نشده است و گویی این واقعه، می تواند در هر صحنه تقابل توحید و شرک رخ دهد. حتی زمان در این روایت، حول محور شرایط جامعه به دو عنصر شرک و ایمان تقسیم می گردد. استنتاج از روایت، بدون حاشیه و مقدمه، به صورت برجسته بیان می شود و یکی از مهم ترین اهداف خداوند برای آوردن این روایت و سایر روایت های قرآنی، استنتاج هایی است که در جای جای روایت بیان می فرماید.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، قصص قرآنی، اصحاب کهف، تحلیل ساختاری، روایت شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/684575>

